

"Υπήρχαν υπερβολές στο χώρο του φαρμάκου"

Μόλις προ ημερών, ο Σύνδεσμος Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος ζήτησε συνάντηση με τον πρωθυπουργό κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου για την πρόσβαση των πολιτών σε απαραίτητες θεραπείες και φάρμακα, τη βιωσιμότητα πολλών φαρμακευτικών επιχειρήσεων και την απασχόληση στον κλάδο. Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Κωνσταντίνος Φρουζής περιγράφει στο Capital.gr την παρούσα οικονομική κατάσταση των φαρμακευτικών επιχειρήσεων και απαντά με ειλικρίνεια για το αποκαλούμενο «πάρτι» που είχε στηθεί τα προηγούμενα χρόνια στο χώρο του φαρμάκου.

Συνέντευξη στη Βίκυ Κουρλιμπίνη

- Κύριε Φρουζή, ποιοι πιστεύετε ότι είναι οι βασικοί λόγοι που οδήγησαν το σύστημα Υγείας στη σημερινή, πολύ δύσκολη κατάσταση;

Δύο θεωρώ πως είναι τα μεγάλα, τραγικά θα μπορούσα να πω, λάθη που έφεραν το σύστημα υγείας σε αυτό το σημείο, ένα βήμα πριν την κατάρρευση. Το πρώτο είναι η παιδαριώδης έλλειψη χρηματοδότησης του ΕΟΠΥΥ, ένα πρόβλημα το οποίο είχε επισημανθεί εξ αρχής, από όλους σχεδόν τους παρόχους υγείας και που συνεχίζεται εδώ και μήνες, με τις γνωστές πλέον σε όλους μας συνέπειες. Το δεύτερο πρόβλημα είναι η απίστευτη απραξία και ατολμία λήψης αποφάσεων και πραγματοποίησης μεταρρυθμίσεων στο χώρο της υγείας και ειδικότερα στον τομέα του φαρμάκου.

- Αυτή τη στιγμή, τα συνολικά χρέη του ΕΟΠΥΥ προς τις φαρμακευτικές εταιρείες αγγίζουν το 1,8 δισ. ευρώ. Πόσο απειλείται η βιωσιμότητα των μελών σας;

Ναι, υπάρχει κίνδυνος πολλές εταιρείες να καταρρεύσουν οικονομικά εάν ο ΕΟΠΥΥ δεν προβεί σε πληρωμές μέσα στους επόμενους δύο μήνες. Η τελευταία φορά που καταβλήθηκαν ουσιαστικά χρήματα στη φαρμακοβιομηχανία ήταν το 2006.

Παράλληλα, η ρύθμιση οφειλών της περιόδου 2007-2009 οδήγησε, όπως είναι γνωστό, σε κούρεμα των ομολόγων και σε συνολική ζημιά 1 δισ. ευρώ από τις επιχειρήσεις μας, για την οποία ζητάμε αποζημίωση. Υπάρχουν, για παράδειγμα, μικρές φαρμακευτικές εταιρείες που υπέστησαν 19 εκατ. κούρεμα από τα ομόλογα. Υπάρχουν και μεγαλύτερες επιχειρήσεις, με 200 εκατ. κούρεμα, που για άλλες είναι ο ετήσιος τζίρος τους.

Στο επόμενο διάστημα, οι οφειλές των ταμείων από 1,8 δισ. θα φτάσουν τα 2 δισ. ευρώ. Ενδεικτικά, κάθε μήνα τα χρέη των ταμείων και των νοσοκομείων προς τα μέλη του ΣΦΕΕ αυξάνονται κατά 150 εκατ. ευρώ. Το να διαχειριστεί κανείς ένα άνοιγμα 2 δισ. στην Ελλάδα, είτε είναι ελληνική επιχείρηση είτε θυγατρική ξένης επιχείρησης, είναι

αδύνατο οικονομικά. Για αυτό και χτυπάμε νωρίς το καμπανάκι του κινδύνου στους υπεύθυνους, για να μην είναι μετά πολύ αργά. Πιστεύω ότι τώρα, αυτό το καμπανάκι, το ακούνε περισσότερο από ότι παλιά. Είμαι αισιόδοξος, πως οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις θα πληρωθούν μέσα στους επόμενους δύο μήνες.

- Μπορείτε να μας δώσετε ένα ποσοστό των μελών σας που αυτή την περίοδο αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα;

Θα πρέπει να διευκρινίσουμε πως δεν αντιμετωπίζουν μόνο οι μικρότερες εταιρείες προβλήματα ρευστότητας. Υπάρχουν και πιο μεγάλες φαρμακευτικές στις οποίες τους έχει κοπεί η οικονομική στήριξη από το εξωτερικό, τις μητρικές τους εταιρείες δηλαδή. Ακόμη και οι μητρικές εταιρείες λοιπόν δεν μπορούν να πιστώνουν την Ελλάδα με εκατοντάδες εκατ. ευρώ. Είναι μάλιστα ανησυχητικό πως ήδη από το Σεπτέμβριο πολλές φαρμακευτικές εταιρείες έχουν ήδη απορροφήσει όλο το ετήσιο οικονομικό κονδύλι που δίνεται από τις μητρικές.

- Υπάρχει περίπτωση για αποχώρηση μελών σας από την Ελλάδα;

Το πρώτο που φοβόμαστε είναι η πιθανή οικονομική κατάρρευση των μελών και όχι η αποχώρηση. Οι καταρρεύσεις θα είναι περισσότερες από τις αποχωρήσεις. Και εάν κάποια εταιρεία αποχωρήσει θα είναι για να μην καταρρεύσει. Όπως είναι γνωστό, αυτή την περίοδο ήδη πολλές εταιρείες προχωρούν σε απολύσεις εργαζομένων. Δεν μπορεί λοιπόν η Πολιτεία να μιλάει για απασχόληση, όταν δεν έχει πληρώσει τις εταιρείες εδώ και τρία χρόνια. Την ίδια ώρα πολλά ικανά στελέχη μας είναι αναγκασμένα να πηγαίνουν στο εξωτερικό για δουλειά, καθώς εδώ δεν υπάρχουν προοπτικές.

- Τι απαντάτε σε όλους αυτούς που σας κατηγορούν ότι όλα τα προηγούμενα χρόνια παρουσιάζατε υπερκέρδη;

Θα πρέπει καταρχήν να διευκρινίσουμε πως οι επιχειρήσεις του φαρμάκου απασχολούν 25.000 εργαζόμενους και αποτελούν σημαντικό και σταθερό πυλώνα της ελληνικής οικονομίας και ανάπτυξης. Είναι αναμενόμενο άρα να μιλάμε για ποσά δισεκατομμυρίων στο χώρο μας.

Αν θέλουμε να μιλήσουμε για υπερβολές, αυτές γινόταν πριν από το 2008. Πράγματι γινόντουσαν υπερβολές, όπως σε κάθε πράγμα στην Ελλάδα. Ξεκάθαρα. Όλα «τα είχαμε πολλά», και φυσικά οι δαπάνες ήταν μεγαλύτερες από το κανονικό. Και δεν υπήρχε μόνο ένας που έβγαζε περισσότερα κέρδη από αυτά που θα έπρεπε.

Θα το πω απλά: Η βιομηχανία έβγαζε τότε περισσότερα χρήματα από αυτά που «δεν βγάζει» σήμερα. Από το 2009 μέχρι σήμερα όμως, η φαρμακευτική δαπάνη έχει μειωθεί στο μισό. Θα πρέπει να δούμε τι θα κάνουμε από εδώ και πέρα. Πλέον δεν υπάρχουν πουθενά οι υπερβολές που σημειώνονταν στο παρελθόν στον κλάδο της υγείας.

- Γιατί υποστηρίζετε ότι η φαρμακευτική δαπάνη κινείται εντός στόχων;

Μέσα στα ποσά που ανακοινώνονται από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου υγείας, περιλαμβάνονται και τα νοσοκομειακά φάρμακα που πουλάει ο ΕΟΠΥΥ. Αυτό δεν είναι σωστό.

- Γιατί όμως το υπουργείο υγείας να παίρνει το ρίσκο της υπέρβασης της δαπάνης;

Πιθανόν να ψάχνει για αντιπάλους στο χώρο της υγείας. Διαφορετικά επειδή είναι ανεπαρκώς ενημερωμένη ή- για να είμαστε και ειλικρινείς- δεν γνωρίζει καλά το θέμα του φαρμάκου. Αν πάρουμε το πιο ακραίο σενάριο, φουσκώνει τα νούμερα του ΕΟΠΥΥ για τη φαρμακευτική δαπάνη για να τα πάρει πίσω από τις εταιρείες το ποσό της υπέρβασης, το περίφημο claw back. Για το πρώτο τετράμηνο του 2012 είναι 150 εκατ. Έχουμε ξεκαθαρίσει εντούτοις πως εν υπάρχει περίπτωση να τα πληρώσουμε. Έχουμε ακούσει ακόμη και για κούρεμα στην καταβολή των ληξιπρόθεσμων οφειλών. Ούτε αυτό υπάρχει περίπτωση να το δεχτούμε.

Εμείς πιστεύουμε ότι δεν μπορεί να μην πάρουμε χρήματα μέσα στο 2012, τα οποία να είναι ικανά να στηρίξουν τη λειτουργία των επιχειρήσεών μας. Θα κάτσουμε σε ένα τραπέζι και θα συνομιλήσουμε με όποιον χρειάζεται. Έχουμε φτάσει πλέον στο «σκληρό πυρήνα» της μείωσης της φαρμακευτικής δαπάνης. Όλοι οι εταίροι θα πρέπει να συνεισφέρουν πια ισότιμα στην επίτευξη των μελλοντικών στόχων.